

Клисарьтъ се съгласилъ. Прѣоблѣкълъ се съ свещенически дрехи и отишълъ. Той заварилъ царя, седналъ въ своя тронъ, съ златна корона на глава и облѣченъ въ скъпоцѣнни дрехи. Царьтъ смѣтналъ клисаря за свещеника.

— Е, ти дойде, казалъ царьтъ. Кажи ми, колко пѣтъ има отъ изтокъ до западъ?

— Колко пѣтъ ли? — Единъ день пѣтъ, отговорилъ клисарьтъ.

— Какъ така? запиталъ царьтъ.

— Ей така: сутринъ слънцето изгрѣва отъ изтокъ, за единъ день дохожда на западъ и тамъ захожда.

Царьтъ харесълъ отговора му. Задалъ му другъ въпросъ:

— Кажи ми, колко струвамъ тѣй както ме виждашъ.

— Иуда продалъ Христа за 30 сребърника, а ти не струвашъ повече отъ двадесетъ и деветъ.

— Добрѣ, казалъ царьтъ. — А познай, какво мисля сега.

— Ти мислишъ, че прѣдъ тебе стои свещеникътъ, а пѣкъ то вмѣсто него е бѣдниятъ клисарь.

Царьтъ се очудилъ на ума му и казалъ: „Отсега ти ще бѣдешъ свещеникъ, а свещеникътъ клисарь.“

Така и станало.

